

REPUBLIKA HRVATSKA
POVJERENIK ZA INFORMIRANJE

KLASA: UP/II-008-07/22-01/601

URBROJ: 401-01/06-23-4

Zagreb, 31. siječnja 2023.

Povjerenik za informiranje, OIB: 68011638990, na temelju članka 35. stavka 3. Zakona o pravu na pristup informacijama („Narodne novine“, broj 25/13. i 85/15.), povodom žalbe Tonija Gabrića iz Zagreba, Mikančeva 2, OIB: 76071236672, izjavljene protiv rješenja Ministarstva rada, mirovinskog sustava, obitelji i socijalne politike KLASA: UP/I-008-02/22-02/02, URBROJ: 524-02-02-01/2-22-4 od 20. travnja 2022. godine, u predmetu ostvarivanja prava na pristup informacijama, donosi sljedeće

RJEŠENJE

Odbija se žalba Tonija Gabrića izjavljena protiv rješenja Ministarstva rada, mirovinskog sustava, obitelji i socijalne politike KLASA: UP/I-008-02/22-02/02, URBROJ: 524-02-02-01/2-22-4 od 20. travnja 2022. godine, kao neosnovana.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem Ministarstva rada, mirovinskog sustava, obitelji i socijalne politike (u daljnjem tekstu: Ministarstvo) odbijen je zahtjev za ostvarivanje prava na pristup informacijama Tonija Gabrića (u daljnjem tekstu: žalitelj) kojim su zatražene sve odluke donesene na osnovu Općih pravila o postupanju po prigovorima u okviru Operativnog programa Učinkoviti ljudski potencijali 2014-2020. Europskog socijalnog fonda od 4. veljače 2020. godine, temeljem članka 15. stavka 2. točke 4. i 7. Zakona o pravu na pristup informacijama odnosno zbog zaštite osobnih podataka te povrede načela tajnosti postupka dodjele bespovratnih sredstava propisanih posebnim zakonom.

Protiv osporenog rješenja Ministarstva žalitelj je pravovremeno izjavio žalbu u kojoj u bitnom navodi da isto, kao i test razmjernosti i javnog interesa koji mu je prethodio, osporava zbog pogrešnog i nepotpunog utvrđivanja činjeničnog stanja i neodgovarajuće primjene zakonskih odredbi. Navodi kako zahtjeve za pristup informacijama treba rješavati službenik za informiranje, a da je iz osporenog rješenja vidljivo da je njegov zahtjev rješavalo tijelo nazvano „Radna skupina“, a što je protivno odredbi članka 13. Zakona o pravu na pristup informacijama. Nadalje, ističe kako se njegov zahtjev u osnovi odnosi na informacije o raspolaganju javnim sredstvima, pa da u konkretnom slučaju nije ni bilo potrebe za provođenjem testa razmjernosti i javnog interesa, odnosno da se isti nije trebao provoditi u pogledu traženih informacija u cjelini nego samo u pogledu dijelova na koja se odnosi odredba članka 16. stavka 1. Zakona o pravu na pristup informacijama. U nastavku pojašnjava da je prvostupanjsko tijelo suviše ekstenzivno tumačilo odredbe Uredbe koja se odnosi na zaštitu osobnih podataka, jer su podnositelji prigovora o kojima su donesene zatražene odluke u pravilu prijavitelji na javne natječaje za dodjelu financijskih sredstava ili korisnici istih, a da informacije o raspolaganju javnim sredstvima trebaju biti javno dostupne. Navodi da se odnosi između tijela koja raspodjeljuju javna sredstva i korisnika sredstava odvijaju u javnom interesu, pa bi tako informacije koje se tiču ugovora na osnovi kojih su dodijeljena, natječajnog postupka, pa tako i žalbenog trebale biti javno dostupne, osobito zato što se u prigovorima i u odlukama o njima u pravilu ne

spominju osobna imena. Ukoliko bi se ona i spominjala, žalitelj ističe da se pristup informacijama može omogućiti uz prekrivanje tih podataka. Također ističe kako je sporno pozivanje prvostupanjskog tijela na načelo tajnosti postupka dodjele bespovratnih sredstava iz Smjernica Europskog socijalnog fonda 2014-2020, s obzirom na ustavnu odredbu da se slobode i prava mogu ograničiti samo zakonom, a pravo na pristup informacijama jest jedno od ustavnih prava. Nadalje, ističe da je posebno sporna tvrdnja iz osporenog rješenja da bi s obzirom na različitost natječaja i njihovih uvjeta dostupnost odluka o prigovorima mogla dovesti do tumačenja informacija izvan konteksta natječaja i njihovih interpretacija koje bi dovele do pogrešnih zaključaka, a čime bi se moglo narušiti povjerenje javnosti u tijela koja provode postupak. Ističe da je takav stav suprotan ideji prava na pristup informacijama, jer javno razmatranje javnih politika te distribucije javnih sredstava, može kao krajnju posljedicu imati povjerenje u institucije, s obzirom da javnost u procesu nadzora uočava i eliminira eventualne nepravilnosti. U nastavku žalitelj obrazlaže javni interes za pristup traženim informacijama time da je 2021. godine bio podnositelj prigovora Ministarstvu na jednu obavijest Provedbenog tijela 2 pozivajući se na Opća pravila o postupanju po prigovorima u okviru Operativnog programa Učinkoviti ljudski potencijali 2014-2020 Europskog socijalnog fonda, a da je, iako je istim Općim pravilima određeno da nadležno tijelo o prigovoru odlučuje odlukom, povodom prigovora zaprimio mišljenje protiv kojeg nije bilo mogućnosti pravnog lijeka koju navedena Pravila izričito predviđaju. Navodi da je nakon ponovnog traženja Ministarstvo odbilo donijeti odgovarajuću odluku, pa stoga ističe da je pregled ukupne prakse koju Ministarstvo primjenjuje prilikom rješavanja prigovora temeljenih na navedenim Općim pravilima od javnog interesa, jer se radi o pitanju pridržavanja/nepridržavanja važećeg propisa donesenog od strane prvostupanjskog tijela. Ističe da je javnosti posebno zanimljiv podatak o tome koliko je prigovora riješeno odlukama a koliko na druge načine, u koliko su prigovori uvaženi stavovi podnositelja a u koliko su isti odbijeni ili odbačeni i sl. Navodi kako nije mogao od prvostupanjskog tijela tražiti podatke te vrste jer bi se radilo o „novim informacijama“ pa je stoga zatražio sve odluke o prigovorima kako bi sam proveo analizu istih. S obzirom na sve navedeno predlaže žalbenom tijelu da poništi osporeno rješenje i predmet vrati prvostupanjskom tijelu na ponovni postupak. Predlaže da se žalba uvaži

Žalba je neosnovana.

Cilj Zakona o pravu na pristup informacijama je omogućiti i osigurati ostvarivanje Ustavom Republike Hrvatske zajamčenog prava na pristup informacijama, kao i ponovnu uporabu informacija, fizičkim i pravnim osobama putem otvorenosti i javnosti djelovanja tijela javne vlasti.

Člankom 6. Zakona o pravu na pristup informacijama propisano je da su informacije dostupne svakoj domaćoj ili stranoj fizičkoj i pravnoj osobi u skladu s uvjetima i ograničenjima ovog Zakona.

U žalbenom postupku Povjereniku za informiranje je dostavljen spis po žalbi žalitelja na nadležno postupanje, a dana 24. listopada 2022. godine i pojašnjenje od prvostupanjskog tijela.

Uvidom u spis predmeta je utvrđeno da je žalitelj zahtjevom za pristup informacijama od 21. ožujka 2022. godine (u tijelu javne vlasti zaprimljen 28. ožujka 2022. godine) zatražio od Ministarstva da mu dostavi sve odluke donesene na osnovu Općih pravila o postupanju po prigovorima u okviru Operativnog programa Učinkoviti ljudski potencijali 2014-2020 Europskog socijalnog fonda od 4. veljače 2020. godine.

Nadalje je utvrđeno da je Ministarstvo donijelo rješenje KLASA: UP/I-008-02/22-02/02, URBROJ: 524-02-02-01/2-22-4 od 20. travnja 2022. godine, kojim je odbilo zahtjev žalitelja temeljem članka 23. stavka 5. točke 2., u vezi sa člankom 15. stavkom 2. točkom 4. i 7. Zakona o pravu na pristup informacijama pozivajući se na zaštitu osobnih podataka i moguću povredu načela tajnosti postupka dodjele bespovratnih sredstava propisanih posebnim zakonom.

U žalbenom postupku utvrđeno je kako je Ministarstvo prije donošenja odluke o žaliteljevom zahtjevu za ostvarivanje prava na pristup informacijama postupilo prema odredbi članka 16.

stavka 1. Zakona o pravu na pristup informacijama i provelo test razmjernosti i javnog interesa. Također je razvidno da je testom razmjernosti i javnog interesa Ministarstvo utvrdilo da prevladava potreba zaštite prava na ograničenje tražene informacije.

Iz obrazloženja osporenog rješenja i Službene bilješke o provedbi testa razmjernosti i javnog interesa Ministarstva KLASA: UP/I-008-02/22-02/02, URBROJ: 524-02-02-01/2-22-3 od 15. travnja 2022. godine proizlazi kako je u provedenom postupku po zahtjevu žalitelja utvrđeno da se radi o traženju većeg broja odluka o prigovorima na koje se mogu primijeniti ograničenja pristupa informacijama propisana u članku 15. stavku 2. točkama 4. i 7. Zakona o pravu na pristup informacijama. U osporenom je rješenju navedeno kako se tražene odluke donose u postupku natječaja kojima se financiraju prijavitelji, partneri te krajnji korisnici projekta koji su u pravilu pripadnici ranjivih skupina – dugotrajno nezaposleni, mladi nezaposleni, maloljetnici, socijalno ugroženi, osobe s invaliditetom, pripadnici nacionalnih manjina, strije osobe, prognanici, tražitelji azila i drugi. S obzirom na to da iste sadrže osobne podatke te obzirom na postupovna pravila kojih se trebaju pridržavati tijela u sustavu upravljanja i kontrole Europskog socijalnog fonda u postupku je zaključeno da će se povodom predmetnog zahtjeva provesti test razmjernosti i javnog interesa i to uzimajući u obzir ograničenje pristupa informacijama zbog zaštite osobnih podataka te načelo tajnosti postupka dodjele bespovratnih sredstava u odnosu na pitanje predstavljaju li zatražene odluke iz zahtjeva informaciju od javnog interesa. U obrazloženju osporenog rješenja su navedeni razlozi za i protiv javne dostupnosti traženih odluka o prigovorima te zaključak radne skupine koja je provela test razmjernosti i javnog interesa da objava pojedinačnih Odluka o prigovorima ne predstavlja informaciju od javnog značaja iz razloga što one sadrže podatke o prijavitelju i/ili partneru i razlogu za prihvatanje ili odbijanje prigovora, a koji često sadrži podatke o okolnostima poslovanja, uključenim pripadnicima ciljanih skupina, krajnjim korisnicima usluga financiranih kroz projekt i slično, a također i jer su iste odluke donesene u okviru natječaja koji se razlikuju po uvjetima. Osim navedenog, u obrazloženju osporenog rješenja je navedeno kako je radna skupina ocijenila da bi objava traženih informacija i njihova interpretacija izvan konteksta pojedinog natječaja mogla dovesti do pogrešnih zaključaka koji bi narušili povjerenja javnosti u tijela koja provode postupak dodjele bespovratnih sredstava financiranih iz Europskog socijalnog fonda. Zaključno je navedeno da je provedenim testom razmjernosti i javnog interesa zaključeno kako će se odbiti predmetni zahtjev sukladno odredbi članka 23. stavka 5. točke 2. Zakona o pravu na pristup informacijama.

U žalbenom postupku izvršen je uvid u pojašnjenje koje je Ministarstvo dostavilo na traženje Ureda povjerenika za informiranje, vezano za način vođenja predmeta u kojima su sadržane tražene informacije, a iz kojeg je utvrđeno kako se za svaki pojedinačni Poziv za dodjelu bespovratnih sredstava otvara zasebni spis vezan uz prigovore koji sadrži pojedinačni prigovor i Odluku o istome, kao i da se radi o nizu Poziva s određenim brojem prigovora te Odlukama o istima, pohranjenima u više spisa predmeta. U navedenom pojašnjenju prvostupanjsko tijelo je istaknulo da na Odluku o prigovoru u okviru dodjele bespovratnih sredstava postoji mogućnost izjačljivanja žalbe te da dio prijavitelja osim prigovora ulaže naknadno i žalbe o kojima se donose rješenja, a da se žalbe i rješenja vode u zasebnim predmetima upravnog postupka, odnosno da se radi o kompleksnoj proceduri koja sadrži niz spisa. Nadalje je istaknuto da je Operativni program „Učinkoviti ljudski potencijali 2014. - 2020.“, još uvijek u fazi provedbe odnosno da su aktualni Pozivi na dostavu projektnih prijedloga te da stoga gotovo svakodnevno zaprimaju nove prigovore i žalbe o kojima se odlučuje odnosno donose rješenja. Ministarstvo je pojasnilo da je moguće doći do informacije o ukupnom broju prigovora koje su u predmetnom razdoblju zaprimili te koliko je od navedenog broja odbačeno odnosno prihvaćeno, da bi se moglo doći i do takvih podataka o žalbama, ali da je za to potrebno određeno razumno vrijeme. U odnosu na predmetno traženje „svih Odluka“ od žalbenog tijela traže razumijevanje, odnosno da takav zahtjev drže neutemeljenim, jer bi se da bi se došlo do traženih informacija trebalo poduzeti dodatni administrativni napor. U svom pojašnjenju prvostupanjsko tijelo je također naglasilo da je žalitelj u konkretnom slučaju ujedno i korisnik dodjele bespovratnih sredstava odnosno korisnik Ugovora o dodjeli bespovratnih sredstava UP.02.1.1.10.0029, da su sva prava i obveze detaljno opisana u samom Ugovoru, a posebno

člankom 28. Općih uvjeta kojim je detaljno razjašnjeno potencijalno rješavanje sporova, odnosno da je žalitelju kao korisniku zagarantirana cjelokupna pravna zaštita koju isti može iskoristiti u bilo kojem trenutku. Istaknuto je da je stoga nejasno zbog čega su žalitelju, a vezano uz njegovo određeno neslaganje s mišljenjem prvostupanjskog tijela, potrebne „sve ostale Odluke“ istoga tijela te u koju svrhu bi ih on eventualno koristio. Osim toga je navedeno da prvostupanjsko tijelo ostaje kod svog rješenja odnosno kod razloga za odbijanje zahtjeva koji su u njemu navedeni, da žalitelj koji je ujedno i korisnik bespovratnih sredstava nema ovlasti niti interesa za prikupljanjem takve vrste osjetljivih podataka, a da su predmetni postupci dodjele bespovratnih sredstava podložni reviziji od strane Agencije za reviziju sustava provedbe programa Europske unije i eventualno nadležnih sudova Republike Hrvatske i Europske unije, pri čemu je istaknuto da se traženje podataka o nizu uspješnih i neuspješnih prijavitelja u raznim Pozivima za dodjelu bespovratnih sredstava te pojedinačnim razlozima zbog kojih je određen projektni prijedlog prijavitelja prihvaćen ili odbijen ne može smatrati razumnim zahtjevom tražitelja informacija. Nadalje, istaknuto je da razlozi koje je žalitelj naveo kao razlog predmetnog traženja svih Odluka nisu opravdani, obzirom da se radi o njegovom nerazumijevanju shvaćanja odredbi Općih pravila o postupanju o prigovorima u okviru Operativnog programa „Učinkoviti ljudski potencijali 2014. - 2020.“ Europskog socijalnog fonda, u kojima se u članku 8. izričito navodi kako se prigovor može izjaviti samo na sadržajni aspekt provedbe projekta, što u predmetnom slučaju nije učinjeno, a također i nerazumijevanju potpisanog Ugovora te odredbi prethodno spomenutog članka 28. Općih uvjeta istog, koje jamče pravnu zaštitu korisnika, a koje nije u potpunosti iskoristio. S time u vezi je naglašeno da ukoliko žalitelju nisu jasne navedene odredbe da isti može zatražiti pojašnjenja od nadležnih tijela koje će mu biti pruženo, a da prvostupanjsko tijelo, kao i ostala tijela uključena u provedbu predmetnog ugovora mogu žalitelju dostaviti na uvid sve podatke vezane uz njegov vlastiti slučaj.

U žalbenom postupku su uzete u obzir i odredbe Smjernica za ESF 2014.-2020. koje je izdalo Ministarstvo te Upute za prijavitelje vezano za Otvoreni (privremeni) poziv na dostavu projektnih prijedloga, Mediji zajednice-potpore socijalnom uključivanju putem medija, faza I., koji je objavilo Ministarstvo kulture, a u okviru Operativnog programa Učinkoviti ljudski potencijali 2014.-2020. Europskog socijalnog fonda. Nadalje, u postupku je izvršen uvid i u javno objavljene informacije vezane za Operativni program „Učinkoviti ljudski potencijali 2014. - 2020.“ te je utvrđeno da se vezano za njegovu provedbu na Internet stranici Ministarstva redovito javno objavljuju sve relevantne informacije, a što je vidljivo na poveznici <http://www.esf.hr/europski-socijalni-fond/kontakt/>. Nadalje, utvrđeno je kako su javno objavljeni i dokumenti koji se odnose na postupak provedbe navedenog programa, npr.: <http://www.esf.hr/vazni-dokumenti-razdoblje-2014-2020/pravilnici/>, <http://www.esf.hr/vazni-dokumenti-razdoblje-2014-2020/institucionalni-okvir/>, http://www.esf.hr/wordpress/wp-content/uploads/2020/02/Op%C4%87a-pravila-opostupanju-po-prigovorima_4.2.2020..pdf i http://www.esf.hr/wordpress/wpcontent/uploads/2022/05/Uputa_Nositeljima_projekata_za_prikupljanje_i_obradu_podataka_5.0.pdf. Osim navedenog, pretragom javno objavljenih informacija utvrđeno je da je javno objavljena odluka o financiranju u okviru Operativnog programa Učinkoviti ljudski potencijali 2014.-2020 koju u žalbi navodi žalitelj, a u povodu provedbe kojeg projekta je on bio podnositelj prigovora, a što je vidljivo na poveznici <https://minkulture.gov.hr/UserDocsImages/dokumenti/Doc/Odluka%20o%20financiranju%20projekata%20Mediji%20zajednice%20%20potpora%20socijalnom%20uklju%C4%8Divanju%20putem%20medija.pdf>.

Člankom 23. stavkom 5. točkom 2. Zakona o pravu na pristup informacijama je propisano da će tijelo javne vlasti rješenjem odbiti zahtjev ako se ispune uvjeti propisani u članku 15. stavcima 2., 3. i 4., a u vezi s člankom 16. stavkom 1. ovog Zakona.

Člankom 16. stavkom 1. Zakona o pravu na pristup informacijama, propisano je da je tijelo javne vlasti nadležno za postupanje po zahtjevu za pristup informaciji iz članka 15. stavka 2. točke 2., 3., 4., 5., 6. i 7. i stavaka 3. i 4. ovog Zakona, dužno prije donošenja odluke, provesti test razmjernosti i javnog interesa.

Člankom 23. stavkom 5. točkom 4. Zakona o pravu na pristup informacijama je propisano da će tijelo javne vlasti rješenjem odbiti zahtjev ako se traži informacija koja se ne smatra informacijom u smislu članka 5. stavka 1. točke 3. ovog Zakona.

Prema članku 5. stavku 1. točki 3. Zakona o pravu na pristup informacijama propisano je da je informacija svaki podatak koji posjeduje tijelo javne vlasti u obliku dokumenta, zapisa, dosjea, registra, neovisno o načinu na koji je prikazan (napisani, nacrtani, tiskani, snimljeni, magnetni, optički, elektronički ili neki drugi zapis), koji je tijelo izradilo samo ili u suradnji s drugim tijelima ili dobilo od druge osobe, a nastao je u okviru djelokruga ili u vezi s organizacijom i radom tijela javne vlasti.

Člankom 18. stavkom 5. Zakona o pravu na pristup informacijama propisano je da se ne smatra zahtjevom za pristup informacijama traženje uvida u cjelokupni spis predmeta, objašnjenja ili uputa vezanih uz ostvarivanje nekog prava ili izvršavanje obveze, izrade analize ili tumačenja nekog propisa, kao niti stvaranje nove informacije.

Uvidom u Opća pravila o postupanju po prigovorima u okviru Operativnog programa Učinkoviti ljudski potencijali 2014.-2020. Europskog socijalnog fonda KLASA: 910-04/19-09/102, URBROJ: 524-06-04-04/1-20-2 od 4. veljače 2020. godine, utvrđeno je da je istima regulirano postupanje po prigovorima u postupku dodjele bespovratnih sredstava te postupanje po prigovorima u provedbi ugovora o dodjeli bespovratnih sredstava, gdje je protiv Odluke o prigovoru u postupku dodjele bespovratnih sredstava predviđena žalba čelniku Ministarstva, a da je protiv rješenja Čelnika predviđena mogućnost pokretanja upravnog spora pred nadležnim upravnim sudom. Navedenim Općim pravilima je protiv Odluke o prigovoru u provedbi ugovora propisana mogućnost pokretanja upravnog spora.

Iz spisa predmeta proizlazi da je žalitelj predmetnim zahtjevom tražio izrađene informacije u zakonskom smislu, ali da prvostupanjsko tijelo nema obvezu tražene odluke posebno čuvati izvan spisa pojedinih predmeta koji su otvoreni povodom prigovora korisnika te povodom žalbi na odluke o prigovorima, odnosno da se do predmetnih informacija ne može doći na jednostavan način, nego da je za dolaženje do istih potrebno izvršiti uvid u spise koji su se u traženom razdoblju kod Ministarstva vodili po prigovorima korisnika vezano za Operativni program Učinkoviti ljudski potencijali 2014-2020 Europskog socijalnog fonda odnosno od 4. veljače 2020. godine do dana podnošenja predmetnog zahtjeva, a da se radi o vremenskom rasponu većem od dvije godine.

Naime, iz spisa predmeta je utvrđeno da bi prvostupanjsko tijelo prema zahtjevu žalitelja najprije trebalo pronaći način da odredi koji prigovori su u okviru kojih projekata programa Učinkoviti ljudski potencijali 2014-2020 Europskog socijalnog fonda podneseni nakon datuma 4. veljače 2020. godine i koliko ih je podneseno do datuma koji se nalazi na predmetnom zahtjevu (21. ožujka 2022. godine). Nadalje, prvostupanjsko tijelo bi nakon što bi iz spisa predmeta prikupilo tražene Odluke, u odnosu na iste moralo utvrditi da li je nakon što su iste bile donesene/su donesene, bila/ili jest podnesena žalba protiv te Odluke ili je/ili nije pokrenut upravni spor, odnosno u pogledu kojih Odluka je u trenutku podnošenja predmetnog zahtjeva postupak po prigovoru bio dovršen donošenjem same odluke, a u pogledu kojih nije, a tek nakon toga odlučivati o dostupnosti traženih Odluka.

U žalbenom je postupku stoga zaključeno kako je Ministarstvo prije donošenja osporenog rješenja pausalno provelo test razmjernosti i javnog interesa odnosno da je isti proveden općenito i u odnosu na sve Odluke iz traženog razdoblja u njihovoj ukupnosti, iako prije provedbe istog nije poduzelo gore navedene radnje utvrđivanja koje su od odluka donesenih u traženom razdoblju konačne, odnosno u pogledu kojih odluka su točno primjenjiva koja zakonska ograničenja pristupa informacijama.

Dakle, iako prvostupanjsko tijelo može doći do dijela podataka koji se odnose na predmetno traženje u žalbenom je postupku zaključeno kako nije moguće na jednostavan način doći do svih relevantnih podataka da bi se uopće moglo odlučiti u pogledu kojih točno odluka bi mogla razmatrati mogućnost njihove dostupnosti temeljem odredbi Zakona o pravu na pristup informacijama. Naime, Ministarstvo je pojasnilo da je moguće doći do informacije o ukupnom

broju prigovora koje su u predmetnom razdoblju zaprimili te koliko je od navedenog broja odbačeno odnosno prihvaćeno, ali da bi se moralo poduzeti određene radnje da bi se došlo do podataka o izjavljenim žalbama na te odluke.

Stoga je u žalbenom postupku utvrđeno da prvostupanijsko tijelo nije trebalo niti provoditi test razmjernosti i javnog interesa, s obzirom da predmetni zahtjev pretpostavlja poduzimanje više radnji te određeni administrativni napor kako bi se uopće došlo do informacija koje su predmet postupka te do točnog utvrđenja o tome koja bi se sve zakonska ograničenja trebala/ili ne bi trebala primijeniti u odnosu na pojedine zatražene Odluke, a što ne predstavlja obvezu tijela javne vlasti sukladno odredbama Zakona o pravu na pristup informacijama odnosno ne predstavlja traženje sukladno odredbi članka 5. stavka 1. točke 3. Zakona o pravu na pristup informacijama.

Naime, kada se traže informacije koje se nalaze u različitim spisima predmeta, koji su se k tome vodili i u većem vremenskom razdoblju, stav je žalbenog tijela da se ne radi o traženju iz članka 5. stavka 3. točke 1. Zakona o pravu na pristup informacijama, a koji je potvrđen i u presudi Visokog upravnog suda Republike Hrvatske Poslovni broj: UsII-141/17 od 6. rujna 2017. godine, prema kojoj tijela javne vlasti sukladno odredbi članka 5. stavka 1. točke 3. Zakona o pravu na pristup informacijama nisu dužna poduzimati radnje prikupljanja podataka radi formiranja nove informacije koju već ne posjeduju, odnosno da nisu obvezna vršiti uvid u svaki pojedinačni spis predmeta radi udovoljavanja zahtjevu podnositelja.

Osim toga, u žalbenom je postupku uzeto u obzir da se predmetnim zahtjevom žalitelja traže „sve odluke“ po prigovorima korisnika koje je Ministarstvo donijelo u razdoblju od 4. veljače 2020. godine odnosno da žalitelja ne interesira neka konkretna odluka, vezano za koju bi se razmatralo postojanje javnog interesa, kao što je to eventualno postojanje sumnje u nepravilno postupanje i slično, nego da se u konkretnom slučaju radi o pojedinačnom žaliteljevom interesu.

Naime, u konkretnom slučaju žalitelj navodi kako traži predmetne informacije da bi usporedio postupanje prvostupanijskog tijela po prigovorima korisnika, ali prema mišljenju žalbenog tijela odluke Ministarstva kao upravljačkog tijela koje je žalitelj tražio odnose se na različite projekte koje provode različita posrednička tijela, pa je stoga nejasno temeljem čega žalitelj smatra da su iste usporedive, a kako je to u osporenom rješenju zaključilo i prvostupanijsko tijelo. Pri navedenom se ističe da bi razlog koji je u žalbi naveo žalitelj - usporedba različitih odluka o prigovorima eventualno bio relevantan da se njegovo traženje odnosilo na jedan projekt u kojem su navedeni isti uvjeti za sve prijavitelje, primjerice Mediji zajednice – potpora socijalnom uključivanju putem medija, faza I. UP.02.1.1.10 u kojem je, kako navodi, bio korisnik sredstava, ali predmetni zahtjev nije tako postavljen nego je općenit i neprecizan.

Stoga je u žalbenom postupku zaključeno kako se ne mogu prihvatiti žalbeni navodi u kojima žalitelj javni interes za dostupnošću svih odluka o prigovoru u zatraženom razdoblju argumentira time da njemu kao podnositelju prigovora o istom nije odlučeno odlukom nego mišljenjem, jer je iz navedenog zapravo očito da se ne radi o javnom nego o pojedinačnom interesu žalitelja koji je nezadovoljan postupanjem prvostupanijskog tijela tijekom realizacije projekta po kojem su mu dodijeljena bespovratna sredstva odnosno načinom na koji je odgovoreno na njegov vlastiti podnesak u okviru projekta u kojem je potpisnik ugovora o dodjeli bespovratnih sredstava, a osobito stoga što se ne radi samo o odlukama iz primjerice istog projekta u kojem je on bio korisnik sredstava nego iz različitih projekata s različitim uvjetima kojima su trebali udovoljiti prijavitelji projekata.

Osim toga prema mišljenju žalbenog tijela prvostupanijsko tijelo je u osporenom rješenju pravilno zaključilo kako bi javna objava traženih informacija koje su donesene po izjavljenim prigovorima u okviru različitih natječaja izvan konteksta moglo dovesti do interpretacija koje ne bi bile utemeljene na ispravnoj analizi te bi mogle dovesti do pogrešnih zaključaka. Naime, to se osobito odnosi na postupke koji nisu u tom trenutku bili dovršeni predmetnim odlukama, nego je protiv istih bila izjavljena žalba odnosno u pogledu kojih je žalba mogla biti i usvojena, ili je eventualno mogao biti pokrenut i upravni spor, iako prvostupanijsko tijelo u svom pojašnjenju koje je dostavilo u žalbenom postupku navodi kako nema takve podatke i da do

njih ne može doći na jednostavan način.

Također, posebno se ukazuje da se u konkretnom slučaju radi o općenitom i nepreciziranom zahtjevu koji se odnosi na dulje vremensko razdoblje i veću količinu informacija za dolaženje do kojih bi prvostupanjsko tijelo trebalo poduzeti više radnji te provesti detaljnu analizu svih odluka koje su donesene u jednom stadiju postupka dodjele bespovratnih sredstava, što ne predstavlja obvezu tijela javne vlasti sukladno odredbama Zakona o pravu na pristup informacijama, i što prema mišljenju žalbenog tijela nije sukladno sa svrhom koju je imao zakonodavac prilikom donošenja navedenog Zakona.

Pri navedenom se ukazuje na činjenicu da je u dosadašnjoj praksi ostvarivanja prava na pristup informacijama u više slučajeva zabilježeno ograničavanje pristupa zatraženim informacijama temeljem odredbe članka 23. stavka 5. točke 5. Zakona o pravu na pristup informacijama, kada je podnositelj zahtjeva tražio „sve“ informacije određene vrste, primjerice sve ugovore koje je sklopilo tijelo javne vlasti (presude Visokog upravnog suda Republike Hrvatske, poslovni brojevi: UsII-255/17-6 od 22. studenog 2017. godine i UsII-91/18-5 od 12. travnja 2018. godine).

S obzirom na sve navedeno Povjerenik za informiranje je u ovom slučaju utvrdio kako je osporeno rješenje pravilno i na zakonu osnovano, ali ne iz razloga koje je navelo u osporenom rješenju prvostupanjsko tijelo, nego iz razloga navedenih u obrazloženju ovog rješenja.

Člankom 116. stavkom 1. točkom 3. Zakona o općem upravnom postupku je propisano da će drugostupanjsko tijelo odbiti žalbu ako utvrdi da je prvostupanjsko rješenje na zakonu osnovano, ali zbog drugih razloga, a ne zbog onih koji su navedeni u rješenju prvostupanjskog tijela.

Slijedom navedenog, prigovori i navodi iznijeti u žalbi ne mogu se prihvatiti niti utjecati na drugačije rješenje u ovoj upravnoj stvari te je na temelju članka 116. stavka 1. točke 3. Zakona o općem upravnom postupku odlučeno kao u izreci ovog rješenja.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU: protiv ovog rješenja nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor pred Visokim upravnim sudom Republike Hrvatske u roku od 30 dana od dana dostave rješenja.

POVJERENIK ZA INFORMIRANJE

dr. sc. Zoran Pičuljan

DOSTAVITI:

- ① Toni Gabrić
Makančeva 2, 10 000 Zagreb
2. Ministarstvo rada, mirovinskog sustava, obitelji i socijalne politike
Službenik za informiranje
Ulica grada Vukovara 78, 10 000 Zagreb
3. Pismohrana, ovdje.